

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu J. K., bývajúceho v T., zastúpeného advokátskou kanceláriou P., so sídlom v T., v mene a na účet ktorej koná advokát Mgr. T. D., proti žalovanej M. C., bývajúcej v T., v dovolacom konaní zastúpenej Mgr. A. Z., advokátom v N., o zaplatenie 2 518 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15 C 72/2010, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 18. júla 2012 sp. zn. 17 Co 60/2011, takto

r o z h o d o l :

*Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .***

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy dovolacieho konania, v sume 108,88 Eur, na účet advokátskej kancelárie P., so sídlom v T., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom z 18. júla 2012 sp. zn. 17 Co 60/2011 potvrdil (ako vecne správny) rozsudok Okresného súdu Trenčín zo 16. novembra 2010 č.k. 15 C 72/2010-170, ktorým súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2 518 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 20. decembra 2008 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 496,47 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že žaloba je dôvodná, keď vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná ako príkazníčka nesplnila (voči žalobcovi) povinnosť, ktorá jej vyplynula z príkaznej zmluvy (§ 727 Obč. zák.) a nepreviedla na žalobcu úžitok z vykonaného príkazu, t.j. nepreviedla na neho kúpnu cenu z uskutočneného predaja spoluvlastníckeho podielu žalobcu k nehnuteľnosti predávanej kupujúcemu – S. Žalobca totiž (splnomocnením z 15. decembra 2007) splnomocnil žalovanú na vykonanie právnych úkonov a na zastupovanie v súlade so stanovami P.. Na základe tohto plnomocenstva žalovaná podpísala v mene

žalobcu kúpnu zmluvu uzavretú medzi 60-timi fyzickými osobami ako predávajúcimi a kupujúcim S. Prílohou kúpnej zmluvy bol výpočet kúpnej ceny pre jednotlivých podielnikov. Tieto listinné dôkazy teda dostatočne preukázali, že žalobca odpredal kupujúcemu S. svoj podiel v pozemkoch za celkovú kúpnu cenu 75 867,-- Sk, t.j. 2 518 Eur a že kúpnu zmluvu o odpredaji týchto podielov za uvedenú kúpnu cenu v mene žalobcu podpísala žalovaná na základe plnomocenstva zo dňa 15. decembra 2007.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Navrhla, aby dovolací súd preskúmaný rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a žalobu voči nej zamietol (ako bezdôvodnú) a aby žalobcovi bola uložená povinnosť nahradiť jej aj trovy dovolacieho konania. Namietala, že došlo k opakovanému nesprávnemu právnemu posúdeniu danej veci pri aplikácii ustanovenia § 724 a nasl. OZ o príkaznej zmluve a tiež pri posúdení existencie pasívnej legitímácie žalovanej v konaní, čo podrobne v dovolaní uviedla. Zdôraznila, že jej bola aj odňatá možnosť konať pred súdom tým, že odvolací súd rozhodoval o jej odvolaní bez nariadenia pojednávania.

Žalobca navrhol dovolanie žalovanej ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na nevyplatenie mu kúpnej ceny žalovanou. Stotožnil sa s rozhodnutiami súdov nižších stupňov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom; prípustnosť dovolania sa pri tejto forme rozhodnutia riadi ustanovením § 238 O.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa

vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

V predmetnej veci rozsudok odvolacieho súdu nemožno podradiť pod ustanovenie § 238 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania a nejedná sa ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval, takže ani nevyslovil v tejto veci žiadny názor, od ktorého by sa odvolací súd mohol odchýliť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (kedy možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. nie je prípustné) dovolací súd sa zaoberal otázkou, či v predmetnej veci nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania (hoci bol podľa zákona potrebný), o prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola zistená.

Žalovaná v dovolaní tvrdila, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd prejednal vec v jej neprítomnosti bez nariadenia pojednávania. V tejto súvislosti treba uviesť, že zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. (účinného do 31. decembra 2012) odvolací súd môže o dovolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak nejde o niektorý z prípadov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, t.j. ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (táto okolnosť, s výnimkou konaní podľa § 120 ods. 2 O.s.p., závisí od úvahy odvolacieho súdu a nie od návrhov účastníkov konania), alebo ak ide o konanie vo veciach porušenia

zásady rovnakého zaobchádzania alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Pretože v predmetnej veci nešlo o žiaden z prípadov vyplývajúcich z § 214 ods. 1 O.s.p., odvolací súd bol oprávnený podľa odseku 2 tohto ustanovenia rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania. Týmto postupom teda žalovanej neodňal možnosť konať pred súdom.

Na ďalší dovolací dôvod dovolateľky (spočíval v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom) dovolací súd neprihliadol. Nesprávne právne posúdenie veci je totiž relevantným dovolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ktoré súčasne nezakladá aj prípustnosť dovolania. Táto skutočnosť by mala význam iba v prípade, ak by dovolanie bolo procesne prípustné, o ktorý prípad však v predmetnej veci nejde.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytykaná skutočnosť by mohla mať za následok (prípadnú) vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Možno preto uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalovanej odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1

O.s.p.). Žalobca v dovolacom konaní podal návrh na uloženie povinnosti nahradiť mu trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.), preto mu dovolací súd priznal náhradu trov spočívajúcu v odmene advokátskej kancelárii P. za právnu službu, ktorú poskytol advokát Mgr. T. D., konajúci v jej mene, žalobcovi vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalovanej dňa 12. októbra 2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil súd podľa § 10 ods. 1 vyhlášky za jeden úkon právnej služby v sume 101,25 Eur, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky, t.j. 7,63 Eur) predstavuje spolu 108,88 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : *Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.*

V Bratislave 23. januára 2013

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová